

[Handelsministeren]

art. 24, stk. 2, hvorefter pengeinstitutter er undtaget fra restriktioner for så vidt angår erhvervelse af egne aktier til sikkerhed. Det må dog anses for mest hensigtsmæssigt, at sådanne særregler optages i anden lovgivning. De af 2. direktiv nødvendiggjorte ændringer for forsikringsaktieselskaber vil blive indarbejdet i et kommende forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

Direktivet bestemmer, at 25.000 europæiske regningsenheder er den mindste aktiekapital, medlemsstaterne kan bestemme i deres lovgivning. Modværdien i national valuta er ansat til kursværdien for dagen for direktivets udstedelse og udgør ca. 165.000 kr.

En fastsættelse af aktieselskabslovens mindstekapital til et beløb, der ligger for snævert op ad direktivets mindstekrav, vil på grund af direktivets kapitalreguleringsbestemmelser indebære risiko for snarlige ændringer af lovens mindstekapital. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå mindstekapitalen fastsat til 200.000 kr.

En forøgelse af mindstekapitalen vil styrke den ved 1973-loven igangsatte tendens til at forbeholde aktieselskabsformen for mellemstore og store virksomheder. I denne sammenhæng må det bemærkes, at de aktieselskaber, der ikke kan bringe deres aktiekapital op på 200.000 kr., fortsat har den nemme adgang til omdannelse til anpartsselskab, hvor kapitalkravet kun er 30.000 kr.

I forbindelse med selskabers stiftelse foreskriver direktivet, at indskud af andre værdier end kontanter (apportindskud) mod vederlag i aktier skal vurderes af sagkyndige vurderingsmænd, der er uafhængige af selskabet. Den af vurderingsmændene udarbejdede vurderingsberetning skal være offentligt tilgængelig.

Aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven foreskriver i dag alene vurdering af de indskudte formueværdier af stifterne selv samt offentliggørelse i stiftelsesoverenskomsten af en række oplysninger vedrørende vurderingen. Allerede ved vedtagelsen af de nævnte love var det klart, at det daværende forslag til 2. direktiv for så vidt angår aktieselskaber ville medføre en skærpelse med hensyn til vurderingsreglerne; men det fandtes dengang hensigtsmæssigt at fastholde det i betænkning nr. 540/1969 om en fælles nor-

disk aktieselskabslovgivning fastsatte princip om vurdering af stifterne selv.

Det er i direktivets art. 7 fastslået, at formueværdier, der kan gøres til genstand for en økonomisk vurdering, kan indskydes som indbetaling på aktiekapitalen. Disse formueværdier kan dog ikke bestå i forpligtelsen til at udføre arbejde eller erlægge tjenesteydelser. Dansk selskabsret er i hovedsagen i overensstemmelse hermed, men i praksis har aktieselskabsregisteret i en række tilfælde lagt vægt på, at det indskudte var egnet til at danne grundlag for selskabets virksomhed med det anmeldte formål. Efter lovforslagene vil det nu være muligt at indskyde også andre formueværdier.

Direktivet fastslår grundsætningen om, at aktionærerne ved enhver kontant forhøjelse af aktiekapitalen har ret til forholdsmæssig tegning af nye aktier. Imidlertid indeholder direktivet færre afvigelser fra grundsætningen end aktieselskabsloven, og de i direktivet angivne undtagelser er derfor medtaget i aktielovforslaget.

Direktivet indeholder i artiklerne 18-24 en række bestemmelser, der skal hindre, at adgangen til at erhverve egne aktier benyttes til skade for selskabet, dets aktionærer og kreditorer. Efter direktivet vil erhvervelse af indtil 10 pct. egne aktier fortsat være tilladt, men kun under visse nærmere betingelser, som er strengere end de nugældende regler i aktieselskabsloven. Direktivets bestemmelser foreslås derfor gennemført ved at optage de nævnte betingelser i aktieselskabslovens kap. 8 med bibeholdelse af retten til at erhverve indtil 10 pct. egne aktier.

Som nævnt tidligere er det et væsentligt led i det foreliggende lovforslag at styrke og udbygge den i 1973 indførte medarbejderrepræsentation. Det kan nu efter 4 år med medarbejderrepræsentation i de enkelte selskaber konstateres, at ordningen fungerer godt til gavn for såvel arbejdstagere som arbejdsgivere. Der er dog siden selskabslovens vedtagelse i juni 1973 sket en væsentlig udvikling - såvel inden for som uden for landets grænser - i retning af, at arbejdstagerne medvirker på alle beslutningsniveauer såvel i det enkelte selskab som i den eventuelle større økonomiske enhed, hvori det enkelte selskab indgår som en integreret del. Også her i landet må det være naturligt og bedst stemmende med de fælles interesser, der er mel-